

З глибоким сумом сповіщаємо, що 3 січня 2022 р. на 85-му році пішов із життя заслужений лікар України, доктор медичних наук, професор кафедри ортопедії і травматології № 2

ПОПОВ Василь Антонович

Дитинство та шкільні роки Василя Антоновича минули на мальовничій Слобожанщині у с. Лебеже Зачепилівського району Харківської області. З 1954 по 1960 р. навчався на лікувальному факультеті Дніпропетровського медичного інституту. Трудову діяльність розпочав лікарем ортопедом-травматологом у Першій міській лікарні Кривого Рога.

Бажання професійного росту привело Василя Антоновича в 1964 р. до Київського інституту удосконалення лікарів (надалі – НМАПО ім. П.Л. Шупика) на кафедру ортопедії і травматології, основною клінічною базою якої був Науково-дослідний інститут травматології та ортопедії.

Подальший творчий шлях Василя Антоновича пов'язаний із цими медичними закладами. Під керівництвом професора Федора Родіоновича

Богданова навчався у клінічній ординатурі та аспірантурі, після закінчення якої в 1968 р. був обраний на посаду асистента кафедри ортопедії і травматології. У цьому ж році він захистив кандидатську дисертацію на тему “Лечение открытых поврежденных кисти”.

Висока працездатність, творча наснага, відданість улюбленій справі сприяли його цілком заслуженому авторитету серед колег.

У 1976 р. Василя Антоновича обрано доцентом кафедри ортопедії і травматології. За порадою Миколи Васильовича Новікова він проводив вивчення проблеми гонартрозу. У 1988 р. захистив докторську дисертацію “Оперативное лечение деформирующего артроза коленного сустава”, в якій представлено нові уявлення про етіопатогенез, клінічні прояви, а також започатковано біомеханічний напрямок у хірургії захворювання.

Запропоновані Василем Антоновичем способи коригувальних остеотомії та вентралізації пагорбка великогомілкової кістки стали класичними у практичній роботі ортопедів-травматологів.

У 1989 р. він очолив кафедру ортопедії і травматології № 2 НМАПО ім. П.Л. Шупика. Наступного року йому надано звання професора. Разом зі своїми учнями та послідовниками він провів різнопланові наукові дослідження, що охоплюють широке поле проблем травматології та ортопедії: оперативне лікування внутрішньосуглобових та діафізарних переломів довгих кісток, зовнішній, внутрішній і малоінвазивний остеосинтез, патологія стопи, ендопротезування колінного і кульшового суглобів.

Значне місце в роботі Василя Антоновича посідала педагогічна діяльність. Як блискучий лектор клініцист і вчений він користувався авторитетом серед лікарів-курсантів ПАЦ і ТУ, лікарів-інтернів, клінічних ординаторів і аспірантів, у тому числі іноземців, які навчалися на контрактній основі. Його учні працюють в усіх куточках України, а також в Африці, Індії, на Близькому Сході.

У період діяльності на посаді декана хірургічного факультету (1992-2005) виявилися притаманні Василю Антоновичу важливі людські риси: справедливість, доброзичливість, принциповість, чуйність. Колектив факультету у цей час утримував перше місце з навчально-методичної, наукової та лікувальної роботи.

Професор Василь Антонович Попов – автор 270 наукових праць, у тому числі 5 навчальних посібників, 21 авторського свідоцтва і патенту України на нові пристрої, методики діагностики та лікування. За вагомих внесок у медичну науку, підготовку фахівців високого професіоналізму

йому надано почесне звання заслуженого лікаря України (2003).

Наукову педагогічну і лікувальну роботу Василь Антонович успішно поєднував з активною громадською діяльністю. Він був членом Вченої ради НМАПО ім. П.Л. Шупика, а також спеціалізованих рад із захисту дисертацій за фахом “Ортопедія і травматологія” та “Судова медицина”. Впродовж багатьох років обирався членом Правління та Президії Української асоціації ортопедів-травматологів, працював у редакційних колегіях і радах чотирьох фахових науково-практичних журналів. Василь Антонович був і дійсним членом Інтернаціональної асоціації ортопедів і травматологів (SICOT), Європейської та Української асоціацій спортивної травматології, хірургії коліна та артроскопії.

Європейська академія природничих наук нагородила Василя Антоновича орденом “Николай Пирогов” за успішну наукову і практичну роботу в галузі медицини.

За багатолітню сумлінну працю, значний особистий внесок у розвиток охорони здоров'я, високий професіоналізм та відданість справі Василя Антоновича Попова нагороджено ме-

далями “У пам'ять 1500-річчя Києва”, “Ветеран праці”, знаком “Відмінник охорони здоров'я”, пам'ятним знаком “Відзнака НМАПО ім. П.Л. Шупика”. Київський патріархат удостоїв Василя Антоновича орденом Святого Архистратига Михаїла.

*Нехай добрий, світлий спомин про
Василя Антоновича назавжди залишиться
у серцях рідних, колег, усіх, хто його знав,
любив та шанував, кому пощастило з ним
працювати, дружити та спілкуватися.
Ми не в змозі змінити обставини.
Лише просимо Бога дати сил рідним і близь-
ким перенести біль втрати, а душу покій-
ного прийняти в Царство небесне.
Вічний спокій його душі...*